

J E L E N K Ö R.

28. szám

Pest, szerda aprilis 8kán

1835.

F o g l a l a t: Magyar- és Erdélyország (a' Bécsben járt országos küldöttség jelentése; kinevezések; Simonyi Pál végrendelete). Ausztria (főhg. Antal †; nlotteriai huzás april 21kán; katonai tisztváltások). Anglia (alsóházi viták martz. 17—20kig). Németország (Ausztria haladása a' j. de Francfort szerint; Freiburg város polg. katonasága Ferencz cs. emlékezetét megülli). Spanyolország (az új hadminister; spanyol politika nem változik; Mina fölszólítása és egyveleg). Oroszország. Gabonaár 's pénzkelet.

MAGYAR és ERDÉLYORSZÁG.

Pozsony: Martz. 28ikán a' bécsi országos küldöttség következő jelentést terjesztett elő: Az országosan egybegyült KK és RRdek által olly végre levén kiküldetve, hogy azon alázatos felirást, mellyel egy részről dicső emlék. I. Ferencz császár és király elhunytából eredett mély fájalmokat, más részről pedig királyszerkébe fölléptével az ország kormányát általvett V FERDINAND törv. Urunk 's Királyunk iránti hódoló tiszteletjüket kinyilatkoztatni kívánták, Ó Felségének személyesen 's alázatosan nyujtsuk be, egyszersmind pedig fels. Asszonyunknak az ország Rendei hódoló tiszteletét, ugy szinte az özvegy királyné Ó Felségének; — fens. Ferencz Károly cs. 's kir. főherczegnek és fens. hitvesének; nem különben a' többi fens. cs. 's kir. főherczegeknek is fájdalmas részvevő érzéseit jelentsük; ebeli kiküldetésünk következtetésiben f. e. martz. 21kén Bécsbe felutaztunk; a' következő napon pedig azon okra nézve: hogy Ó Felsége elibe megjelenhetésünk idejéről 's módjáról biztosabban tudósodhassunk, az Ország-birája ó exc. utasításából délelőtti 11 órakor a' m. kancellaria épületében összegyülekeztünk, hol az udv. főkancellár 's al-kancellárok ó exc. 's az udv. tanácsosok által fogadtatván, a' viszonyos tiszteledések után fentebbi kívánatunkat kijelentettük, mellyre nézve a' nm. kancellár tudunkra adá: hogy ó Felségeik, noha gyászba 's búba borulva, még is megértvén az országosan egybegyült Rendek szándékát, kegyes készséggel fogadandják ezen küldöttséget; melly tehát a' következett napi 11 órakor délelőtt be fog vezetetni szokott rend szerint mind ó cs. k. Felségeikhez, mind Ferencz Károly 's a' többi cs. kir. főherczegekhez; — az özvegy királyné ó Felsége mindazáltal értvén az ország RRdeinek rá nézve tett határozatjokat, kívánta volna ugyan hódolásukat személyesen elfogadni, de hogy ezen kívánatának megfelelhesen, erre magát kimondhatlan fájalmában teljes elégtelennek érzi, 's lehetetlennek tartja: hogy azokat, kiket annyiszor a' Nagy elhunytal királyszerkéjük előtt, mint a' magyar hűség és fiui szeretetnek kezeseit, örömmel szemlélt, most szívszakadás nélkül fogadhassa; reméllvén: hogy az országos küldöttség épen e' lehetlenségben legvilágosb magyarázatját lelendi orvosolhatatlan keservének. Ezek előbocsáttával udv. kancellár ó exc. javaslá, hogy más nap délelőtti 10 óra tájban gyülekeznénk össze, egyszersmind mindnyájunkat a' követség végeztével tartandó udvari ebédre meghíván. Ekép értesítve a' jövőendő szertartásról, 23kán délelőtti tíz óra tájban összegyülekeztünk az u. m. kancellaria épületében, hol már több Bécsben lakó RRdek szívességéből számunkra átengedett ékes hintók mély gyászba ruházott szolgálkkal reánk vártanak. 12 óra felé az érintett hintókban és kísérettel indulánk, 's az izenként felállított nádori

lovasezred legénysége, 's az oda tódult nézők sorai közt, az ugy nevezett uri utcán haladván, a' csász. palotához értünk, hol a' fő katonáőr tiszteledése mellett a' schweizi udvar fő lépcsőjénél, udvari tisztek által fogadtattunk 's több teremén, mellyekben jelesül az udvari örök, 's a' német és magyar testőrök felállítva valának, átvezettettünk. Rövid mulatás után, megjelent gróf Fürstenberg, kinek vezérlete alatt a' tovább is felállított testőrök 's udvari tisztek sorai közt menvén, 's végre az udvari főkamarás ó exc. által bjelentetvén, egy, gyász-posztóval tökéletesen beborított terembe jutánk, hol a' menyezet alatt ó cs. kir. Felsége magyar gyász-ruhában állott, a' királyszerké jobbán vala főmélt. Colloredo hg. főudvarmester, balján pedig nm. gróf Czernin cs. főkamarás, a' lépcsőknél ismét jobb felől a' német testőrök, 's az udv. örök seregeinek kapitányai, balfelől a' magyar testőrök kapitány, az udv. m. kancellár, és gróf Clam-Martinitz ó felségének hadi fősegédje. Megtétetvén általunk a' szokásban levő háromszori mély meghajtás, ó exc. a' Patriarcha-érsek, mint a' küldöttség szónoka, valamennyire előlépett, 's e' következő alázatos beszédet intézte ó felségéhez: Sacratissima 's a' t. „E benigno Rescripto, quod Majestas Vestra Sacr. ad SS. et OO. Regni Hungariae, Partiumque eidem adnexarum diaetaliter congregatos dimittere dignata est, iidem intimo eum animi dolore intellexerunt August. olim Imperatoris et Regis Apost. Francisci I. Majestatis Vestrae Genitoris desideratissimi funestum obitum, nobisque, quos coram se in summo venerationis ac homagialis devotionis cultu adstare Majestas Vestra Sacratissima intuetur, negotium dederunt, ut intimum eorumdem super acerbissimo hoc eventu moerorem, coram declaremus. Amisimus Regem, quem singularis in supremum Numen pietas, perpetua in custodiendis legibus religio, assiduum justitiae cuius administrandae studium, rara clementia toti Europae reddidit venerabilem; quique his ipsis aliisque virtutibus quemadmodum consummatissimi Principis, dum viveret, exhibuit exemplum, ita serae quoque posteritati, majestate omnino dignam reliquit imaginem. Amisimus Patrem, qui in amore subditorum, horumque unice prosperitati intentis studiis et dignitatis regiae ornamenta, et cordis solatia reposuit; qui nullum pro felicitate creditorum Sibi divinitus populorum laborem, nullum fatigium refugit: ut merito hunc Ejus in subditos amorem exteri etiam suspexerint, et celebraverint. Habet sane imprimis, quod optimi hujus Principis jacturam luceat Hungaria. Licet enim plurimarum provinciarum regimen Augustissimi Principis curas et sollicitudines assiduo exercuerit, praecipua tamen quadam ratione regendae carae patriae nostrae intendebat. Testantur id decreta magno numero sub glorioso Ejusdem regimine perlata, sed praesertim postremis admirabili assiduita-

te provehendae communi regnicolarum felicitati impensae curae, quarum metam Rex pietissimus in coordinandis, novisque pro re nata legum sanctionibus muniendis, ope praesentis Diaetae, rebus patriis, defixit. Quae autem longo trium supra quadraginta annorum decursu optimus Princeps et Pater benignissimus Hungariae contulit beneficia, ea quidem nulla poterit eloqui ubertas exprimere. Haec sunt augustissime Domine! quae universos SS. et OO. totamque Gentem Hungaram in summum, ex amissione tanti Principis ac Patris, luctum coniecere; nec desinet Gens Hungara immortalia Ejusdem in regnum merita ac benefacta gratissima memoria sempiternum venerari. Sed temperat justum moerorem nostrum, nostrorumque Committentium, et erigit ea adoranda divinae providentiae operatio, quod in Majestate Vestra Sacratissima non solum throni successorem, ac proin Regem et Dominum, verum etiam virtutum, ac peculiaris in Gentem Hungaram propensionis, amorisque paterni haerem nobis largiri dignata sit. Nam cum Majestas Vestra Sacratissima jam tunc, dum faustissima Sua inauguratione arctissimo cum Gente nostra foedere adstringeretur, constans Suum de promovenda Gentis gloria ac felicitate studium, carissimamque Suam, fideli legum avitarumque institutionum observantia, obligationem palam edicendo, in maximas universam Hungariam spes erexisset; prorsus tamen conspicuo, ac insigni modo, has per id auxit, quod in praevenato benignissimo Suo Rescripto, quo nos in partem luctus vocare dignata est, universos fideles SS. et OO. Regni de indesinenti Sua, ad cunctas Regnicolarum Libertates et Jura conservanda sollicitudine, Augusto verbo Regio certos reddiderit; Regiaeque hujus sollicitudinis mox in aditu ter fausti Sui Regiminis exemplum editura, comitia, quae ad rogandas scopo provehendae carae Patriae nostrae prosperitatis Leges, Augustissimus olim Rex, Genitor Majestatis Vestrae Sacratissimae, indixerat, irremisse cocontinuanda clementer decreverit. Felices Hungaros! quod in Majestate Vestra Sacratissima et studiosissimum Constitutionis suae custodem, et principem promovendae Suorum felicitati toto corde intentum, a divina providentia acceperint et venerentur. Quod Dei ter. O. M. donum, dum una nobiscum universi fideles SS. et OO. summa cum gratitudine recipiunt: una ardentissime precantur, ut Numen propitium Majestatem Vestram Sacratissimam Augustae Domui, carae nostrae Patriae, et universis augusto Suo sceptro parentibus populis salvam quam diutissime praestet ac incolumem! — Quod reliquum est: SS. et OO. diaetaliter congregatos, penes demissae eorundem Repraesentationis exhibitionem, omnemque Gentem Hungaram, una nobiscum, altissimis gratiis, ac clementiae Caesareo Regiae profundissima cum humilitate ac homagiali cultu devovemus.“ (Ezen többszöri éljenkiáltás követte beszédre adott k. k. választ l. 26 számokban.) Ó cs. kir. Felsége szokott meghajtással jelét adván a' tiszteledés végzetének, mi a' bevett mód szerint visszavonultunk 's több folyosón keresztül fels. Asszonyunk elibe jutottunk, ki szinte több udvari asszonyság 's fő udvarmestere által körülvéve, minekutána előbb mély főhajtásinkat leereszkedéssel vizionozta, királyszékébe ült; — a' követség szónoka pedig a' Nemzet érzeteit következőkép adta elő: Au-

gustissima Imperatrix et Regina, 's a' t. „SS. et OO. Regni Hungariae et Partium eidem adnexarum in Comitibus congregati, ea honorificentissima nos ornavunt missione: ut luctus, quem ex funesto Augustissimi olim Imperatoris ac Regis Apostolici, Francisci I. mi obitu, concepere, non minus quam votorum, quae ex ter fausto aditu regiminis Augusti Majestatis Vestrae Conjugis fovent, coram augusto Majestatis Vestrae solio simul interpretes. Fidelissimi nimirum SS. et OO. summae, in quam ex amissione Clementissimi ac optimi Principis et Patris, conjecti sunt moestitiae, in eoduntaxat lenimen inveniunt: quod Dei optimi munere, quemadmodum in Sua Majestate Sacratissima Augusto Vestrae Majestatis Conjuge, et Regem avitarum Regni Institutionum studiosissimam, et patrem provehendis unice subditorum suorum commodis intentum: ita in Majestate Vestra, cujus excelsa ac majestate dignissimas dotes mox a faustissime concluso cum Augustissimo Domino Nostro sacrosancto connubii foedere, suscipere, insignem item ac perpetuam beneficiendi voluntatem venerari didicerunt, non solum Reginam et Dominam, verum etiam Matrem subditorum benignissimam nacti sint. Dum itaque jussu SS. et OO. Regni Hungariae, Majestati Vestrae hoc nomine sincerissime gratulamur, una Majestatem Vestram imis obtestamur precibus, ut haec fidelium SS. et OO. vota clementer suscipere, Eosdemque, prout et totam Gentem nostram, materna benignitate complecti dignetur. Qui de caetero eosdem SS. et OO. una nobiscum Majestatis Vestrae clementiae et gratiae humillime devovemus.“ (A' kir. választ l. 26 számokban). —

A' kegy. választ mi több „éljennel“ vizionozván, fels. Asszonyunk teremét szokott tiszteletadással elhagyók; 's innen Ferencz Károly cs. 's kir. főhg lakjába menénk, hol Ó Fens. minket szinte gyászruhában, fens. hitvesével együtt, főudvarmestereik, kamarásaik 's udvari asszonyságok által környékezve fogadtanak, — a' követség szónoka illy módon jelentvén az Ország Rendei tiszteletét 's fájdalomi részvételt: Serenissime 's a' t. „E' summa erga Serenitatem Vestram C. R. veneratione id nobis SS. et OO. Regni Hungariae et Partium adnex. diaetaliter congregati dederunt negotii, ut intimum, quem ex amissione Augustissimi olim Regis ac Domini nostri virtutum haerem; in Serenitate Vestra C. R. vero Principem Gentis Hungariae studiosissimum, et peculiariter jam inde a teneris propensione eidem benigne addictum venerentur. Dignetur Serenitas Vestra C. R. hanc, jussu et nomine Committentium nostrorum humillime factam contestationem in Suum quoque solatium benigne suscipere, resque carae Patriae nostrae potenti Sua apud Augustum

Eratrem, nostrum Regem ac Dominum, opera protegere. Qui in reliquo Numen Supremum pro omnigena incolumitate et longaeva vita Serenitatis Vestrae C. R. Serenissimae item Conjugis ac Serenissimorum Natorum ardentem precamur, et universos Status et OO. una nobiscum benignitati et gratiis Serenitatis Vestrae C. R. devovemus.“ (A' fens. Főhg választát l. 26 sz.) — Végre innen is „éljen“ hangzás közt eltávoztván átvezettünk fens. Károly főhg palotájába, hol a' főudvarmesterek 's hadi segédek által környezett Károly, Antal, és Lajos Ó cs. kir. főherczegségek, gyász magyar öltözetben valának, egyszersmind pedig némi távolságban fens. Károly főhg simagzatit, 's cs. kir. főhgeket részint ezredeik formaruhájokban, részint magyar gyászöltözetben szemlélni vala' szerencsénk. Itt a' követség szónoka következő beszédet tartott: Serenissimi 's a' t. SS et OO. Regni Hungariae Partiumque eidem adnexarum in comitiis congregati. summi luctus, in quem ex acerbissimo Augustissimi olim Imperatoris et Regis Francisci I. fratris Serenitatum Vestrarum C. R. desideratissimi, occasu conjecti sunt, coram Serenitatibus Vestris C. R. nos voluerunt esse interpretes. Quo grandiora sunt merita ac beneficia, per gloriosae memoriae Regem ac Patrem, popularibus nostris, quos filiorum loco habebat, cumulatissime praestita, eo intimiorem persentiscunt. una nobiscum, universi Regnicolae super hac optimi Principis iactura, dolorem. Quem lenit ea duntaxat divinae providentiae bonitas, quod in Majestate Sacratissima, Augustissimo Domino Ferdinando, et Majestatis Regiae, et virtutum Augusti Patris haeredem largita sit; lenit porro dolorem et nostrum et Comitum tantum, ea, per cunctos regnicolas in singulari erga eisdem propensione, per Serenitates Vestras C. R. multiplici occasione benigne testata, firmissime reposita spes: quod Serenitates Vestrae C. R. potenti sua opera res carae Patriae nostrae apud Augustissimum Principem et Dominum Nostrum porro quoque benigne protecturae sint. Quam benignam protectionem dum nomine universorum SS. et OO. hisce humillime exoramus, eosdem de cetero una nobiscum Serenitatum Vestrarum Caes. Regiarum benignitati, et gratiis devovemus.“ (A' fens főherczeg feleletét l. 26 számunkban) — Ezzel végére járván ránk bizott köteletségünknek, visszavezettünk a' cs. teremekbe, hol kevés ideig mulatoztván, délutáni másodfél órakor a' palota nagy teremében fényesen megvendégelttünk; mely alkalommal gróf Fürstenberg főudvari tálnok Ó exc. házi tiszteikedeése mellett, egyszersmind hg. Metternich, gr. Kollowrath 's gróf Nádasdy ministerek, nem különben Szász-Koburg 's Lobkovicz hgek fő és nagy méltóságaik, a' Bécsben lakó magyar főhivatalbeliekkel együtt velünk asztalhoz ülven, miután ebéd közben Országbirája Ó excája Ó cs. kir. Felsőgeik 's az egész uralkodó ház állandó jóllétére köszöntést tett, 's mi ezt „Éljen“ kiáltással ismételtük, fentisztelet gróf Fürstenberg Ó Felsőgök nevében 's parancsolatjokból az országosan egybegyűlt Rendek egészségére 's az egész Magyar Nemzet jóllétére viszonzá a' köszöntést, — mi pedig ezek után az illető köszönet és tisztelet-kijelentés mellett a' cs. palotából eltávoztunk.

Ó cs. kir. Főlsége az erdélyi udv. kancellaria elnökéhez b. Miskéhez martz. 26kán intézett

legfensőbb kézírata szerint: Gál Lászlót a' volt kir. ügyigazgatót 's kincstári tanácsnokot, továbbá Conrad János N. Szeben városi tanácsbelit, erdélyi kir. kormányzékai tanácsnokokká méltóztatott kinevezni; martz. 4ki legfensőbb határozata szerint pedig Nándory József besztercebányai bányabíró 's bányászékai helyettesét ugyanottani kamara-igazgatóvá 's bányászati tanácsnokká; továbbá: a' magyar kir. udv. kancellariához martz. 30kén intézett legfensőbb határozata szerint Jellachich István cs. kamarást a' kir. bántáblához tiszt. közbíróvá; — Derra Miklós m. kir. udv. kancellariai conc. practicanst ugyanezen udv. hatóságnál tiszt. concipistává; — továbbá april. 1sőjéről gróf Kollowrath status-és conf. ministerhöz intézett kabineti legfensőbb irata szerint Gály József statustanácsai tisztet, statustanácsai concipistává, 's az ekép megürült statustanácsai tisztségre Villicz József m. kir. udv. kancellariai concipistát; végre idősb Boér Antal urat az erdélyi legközelebb országgyűlés egyik kir. hivatalosát katonai 's kamarai 48 éves szolgálatiért középrendü arany érdempénzzel megjutalmazni.

Ó cs. kir. főlsége az erdélyi udv. kancellariához martz. 20kán intézett legfensőbb határozata szerint gróf Nemes János cs. kamarást és Fogaras vidéke eddigi főkapitányát Háromszék főkirálybírájává kegyelmesen kinevezni; továbbá martz. 31kén költ 's a' kir. udv. kancellaria elnökéhez Reviczky Ádám grófhhoz intézett legmagasb végzése szerint Tóth Ferenczet a' dunántuli hely v. kerület superintendensét magyar nemességre emelni méltóztatott.

Bold. 1. Ferencz Ó cs. kir. Főlsége még jan. 10iki legfensőbb határozata szerint Svarecz Ferencz kaposvári gyógyszerésznek a' frauendorfi bajor pract. kertmívelési társaságtól küldött lev. tagi oklevél elfogadtathatóságát kegy. megengedni méltóztatott.

Ó cs. kir. főlsége a' windschachtli bányász protocollista hivatalra Vigasz Ferenczet az alföldi főkamagrófság protocollistáját kinevezni; — Schubert József kapnikbányai bányászirnokot 's bányászékai helyettes tollvivőt pedig nyugalmazni méltóztatott. — A' nm. m. kir. udv. Kamara keblebeli concept. practicans Grosz Imrét a' mármarosai kam. igazgatóságához lajstromzóvá; — Sappl Zsigmond sómázsamesternek O-Gradiskáról Bródra áthelyeztetésével az első helyen megürült sómázsamesterségre Perpich György pécsi sómázsást; — Buccariba sómázsamesterre Schopf Miklós dunavecsei sómázsást rendelni, 's ez utóbbinak helyére (Dunavecseire) többé senkit sem nevezni, határozta. — Augustin Ferencz pesti sómázsamester meghalálózott. kir. kam. tudósítás.)

Abauj RRai martz. 25kén tartott közgyűlésben Patay Sámuel ur országgyűlési követjök

helyébe, ki e' hivatalról önkényleg mondott le, Bár-
czay Mihály alszbíró urat választák el.

Simonyi Pál, a' febr. 21ikén elhunyt fe-
jérvári nagyprépostnak, jeles emberszerető indu-
latja tükrözéseül, pótlólag említjük jóltevő vég-
rendeletét. Ugyanis az üdv. végintézetében adakozá-
sokra, iskolai, ápolati és ájtatos-intézetekre ös-
szesen hagyott 9390 frtot. Többi alapítványai
közt örültház-fölállításra 100 frtot; a' mélykúti
's kaptalani öt helységbeli nemzeti iskolákra száz
száz frtot; az ájtatos szerzeti iskolákra 500 frtot;
a' pesti vakokra 100 frtot; a' székesfejérvári
rajziskola tanítványinak jutalmul 100 frtot; a'
vmegyeházi rabok lelkipászorinak 100 frtot
's a' t.

AUSZTRIA.

Antal Viktor cs. kir. főhg ó magassága martz.
28ikán reggel csúszos forró-lázba esvén, april.
2kán esti 10 órakor meghalózott. E' veszteség
ujra mély bánattal illeté a' föls. cs. kir. udvart.

Bécsben april. 2ikán „A' hütteldorfi házak
és neudensteini jószág“ nagylotteriai sorshuzás
végbemenvén a' főnyertes számok következők:
77945 sz. nyer 200,000 frtot, — 157211 nyer
20000 frtot, — 33954 nyer 15000 fr., — 63661
nyer 10000 fr., — 107422 nyer 6000 fr., —
109347 nyer 4000 fr., — 70141 nyer 2000 fr.;
— 28673; 111684; 158583 nyernek ezer ezer
for. — Szabad sorsok közül 20026 szám nyer
100000 frtot; — 160393 ny. 18000 fr. — 150472
nyer 4500 fr., — 10921 nyer 3375 fr. — 60330;
166441; 80862 nyernek különkülön 1125 for.

Tisztváltozások a' cs. kir. hadseregnél: Berger
János b. tábornagy helytartó 's Tyrolban katonai kor-
mányzó udvari hadi tanácsnokká nevezetett. Berto-
letti Antal b. altábornagy és osztálynok Bécsben, Ty-
rolba rendeltetett katonai parancsnokká. General-ör-
nagy Cecoppiéri Ferdinand gr. altábornagy lett. Ge-
deon József, Máriássy 37 sz. soredbeli alezredes,
ezredessé, megtartván hivatalát főhg. Estei Ferdinand
oldala mellett. Kapitányságbul őrnagyságra léptek:
Nieberg Fridrik, Hohenlohe-Langenburg 17 sz. sor-
ezrednél, és Guolfinger Antal, Ertmann 16 sz. sor-
ezrednél. O'Donnell Móríc gr. nyugalombeli gen. ör-
nagy altábornagyi czimet nyert és díjtoldalékat. An-
drée József nyug. alezredes, Trapp b. 25 sz. sored-
nél ujra szolgálatba léptetett. Mihailovich József ör-
nagy és Tótországbul határszéli építés-igazgató alez-
redesi czimet nyert. Nyugalmaztattak: kapitány Ham-
pel János, Estei Ferd. főhg. 32 sz. soredtül, és
Andel József a' Császár vadász-ezredtül díjtoldalékkal;
továbbá Cseszányi Lajos, Bakonyi b. 33 sz. sor-
ezredtül; Dworeczak József, Palombini b. 36 sz. sor-
ezredtül; Schenkel Ferencz, Máriássy b. 37 sz. sor-
ezredtül; Christoph János, Radoszevich b. 53 sz. sor-
ezredtül; Szwillokos Bazil, Wacquant b. 62 sz. sor-
ezredtül; Csergő Ferencz, az 1. székely határőri sor-
ezredtül; Kikaker János és Fejér István, az 5 sz.
szard. király huszároktól; Zitta József a' székely

huszároktól; és Renk János a' toscanai nhgi drag. ez-
redtül, mindnyájan őrnagyi czimzettel.

ANGLIA.

Az alsóházban martz. 17én a' dissenterek
házasságát illető törvényjavaslatot fölolvasták.
Azt ohajtották sokan, tétetnek minden házasság
egész Britanniában egyenlő lábra, 's vétetnének
csak polgári szerződésekknek, millyenek t. i. azok
1754 előtt voltak mind Angliában mind Francia-
országban. A' részletekre nézve még több ellen-
vetés is támadt; de az egész javaslat még is kedve-
sen fogadtatott. A' felsőházban martz. 19én benyuj-
tott Brougham lord egy kérelmet az alsó-canadai
törvényhozó gyűlés tagjai többségétől aláírva,
mellyben sérelmeik elháríttatását kívánják. A' ns
lord eleven szinekkel festé, hogy véres harcz közel-
get, ha a' kérelem nem teljesítettik azonnal. Az al-
sóházban pedig ugyanaz napon O'Brien indítványt
tön az irlandi szegények gyámolítottása iránt. De
O'Connelltól és Peeltől ostromoltatva látván in-
dítványát, azt visszahuzta. O'Connell támasz-oka
volt, hogy az irlandi szegények illy segedelem által
minden családi érzéstől megfosztatnának 's olly
annyira elfásulnának, mint az angol szegények;
azután pedig hogy úgy is biztosság vizsgálja Ir-
land szegényeinek ügyét, be kelltehat ennek tu-
dósítását várni. Peel ezen utóbbi ok miatt ellenzé
az indítványt. — A' még martz. 13ki alsóházi ülésben
Ashley lord a' tengerügyi költségekre nézve kö-
vetkező jegyzéseket tön: A' tengerügyi költség
az idén 232,000 font sterlinggel lesz kevesebb
mint tavaly. Egybehasonlítá ezután az 1792ki
tengerügyet a' mostanival, 's kiemelé azon körü-
lményt, hogy a' tengerügy azon időben három mil-
lio font sterlingbe került évenként, holott most
jobb hajók, több legénység mellett csak 2,416,300
ft sterlingbe kerül. Az azzal összekötésben álló
statusosztály 1792ben évenként csak 6000 leve-
let irt, most 47,000ret irt, 's még is akkor 260
írnokot tartott, most csupán 210et. Előadását a'
lord azzal végezte, hogy a' tengerügyosztály
(marine) szolgálatára az idén 26,000 legényt ki-
vánt az ifjonczokkal együtt. Labouchere ur ezen
előadással megelégtült, de tagadá, hogy a' költ-
ségkiméltést Wellington hg ministersége kezdet-
te volna meg. A' vita végével fölkiálta Hume:
„Egy óra éjféltán, egy fillért se többé ez éjjel!“ 's
ezen kiáltást számosan ismétézve szélyedtek el. —
Az alsóházban martz. 20án J. Russel lord nyil-
ványítá, hogy mivel az egyházbiztosság tudósi-
tását 23ig nem fogja beadhatni, indítványát elha-
lasztani kénytelen. Utána Hardinge irlandi titok-
nok jelenté, hogy a' kormány nevében törvény-
javaslatot fog az irlandi tized-megváltás iránt
előterjeszteni (minden felől: halljuk!) „Nem re-
ménylhetem, ugymond, hogy e' javaslat olly tö-

kéletes legyen, mellyen semmit se lehessen másítani; de hiszem, hogy fővonásit a' ház helyesleni fogja.“ A' javaslat fő vonalmi ezek: elsőben valamennyi tizednél száztól 25 fog lerovatni, 's az így alább szállított tized tökéberré változtatni. Az 1834ki tizedmaradványok a' már megajánlott egy millioból fizetessenek ki. A' megfejtés után J. Russel lord oda nyilatkozik, hogy majd két év előtt, szintilly javaslatot terjesztett elő a' volt kormány, mellyet az alsóházi elfogadás után, a' felső akkor félre vetett (élénk tetszés). Ha az indítvány akkor elfogadtatik, Irlandban végtelen inség 's veszély gátolatott volna meg. Ő a' rendszabálynak nincs ellene, mert némileg az egyházi javak eltulajdonítását (appropriation) foglalja magában; de nem hiszi, hogy Irland megnyugodjék, mielőtt az egész elsajátítás, (vagy az egyházi jövedelmek fölöslegének más hasonló célra alkalmaztatása) kérdésbe 's vitába nem vétetik. Ö. B. Peel megjegyzi, hogy a' ház e' javaslat előleges elfogadása által sem mire sem kötelezi magát le, csak engedelmet adjon annak előterjesztésére. O' Connell odanyilatkozik, hogy az elsajátítás minden kérdést megelőz. Charles Wood azt kérde: kész e Peel az 1834ki tizedmaradványokról lemondani, mit Peel kereken tagadott. Mire Hume: „Előleges vizsgálat nélkül egy milliót nem adhatni, 's miért is kellene a' tizedkérdést az egyházi jövedelmek alkalmazásitól különválasztani? Valóban nem foghatni meg, mikép adhat elő 's magasztalhat olly férfi, mint az igen tisztos baronet 's általjában becsületes férfi, olly javaslatot, mellyet ő és baráti a' felsőházban az utolsó ülésben olly lármásan szidalmaztak 's olly gúnyolva vetettek el. Azért is elhalasztást javasol april 3ig.“ Peel azt kérde: a' tisztos ur azt akará e mondani, hogy viselete becsületes emberhez méltatlan? (tetszés a' ministeri padokon, hangos rendre! kiáltás az ellenzőfél padjain.) Hume ismétlé, hogy az igen tisztos baronet olly ösvényre lépett, melly a' becsülettel az ő (Hume) fogalmiszerint nem férhet meg 's nem is foghatja meg mikép javasolhat ma becsületes statusférfi ollyat, mit ezelőtt egy évvel olly határozottan visszalökött (tetszés az ellenzőfélen). Peel ismét kérde: viseletét becsületes emberhez méltatlannak akarják e kijelelni? mire hangos kiáltás: rendre! rendre! egyik részről, tetszés hallatszott pedig a' másiktól. Vita folytában, miután Cuttlar-Fergusson és Shiel támogatták indítványát, Hume még is visszahuzá azt, hogy Spring-Rice indítványának helyt adjon, melly oda hangzott: „hogy illó az Irlandban főálló tizedtörvényeket megmásítani 's javítani.“ Szavazásra kerülvén a' dolog, 198 szózat Spring-Rice indítványa mellett vala, melly a' ministeri javaslatot kitolandó volt,

213 pedig oda nyilatkozott, hogy a' ministeri javaslat fő vonásai helyben-hagyhatók. Mivel a' martz. 20ki vitázatkor Hume ur Peel viseletét az irlandi tizedmegváltás ügyében a' becsülettel össze nem férőnek jelenté, ezen nyilatkozás közte 's Peel közt következő levelezésre adott alkalmat: „Alsóház, martz. 20. estve. Uram! A' mai esti vita alatt némelly kifejezéseket hallék Öntől, mellyek értelme oda célza, hogy a' vitában álló rendszabályokra nézve olly ösvényt követelek, melly becsületes férfi viseletével nem fér össze. Mivel azt hittem, Ön e' kifejezést meggondolatlanul, 's vita hevében ejté ki, alkalmat nyújték Önnek, visszahúzni azt, nyilatkozást kívánván Öntül ez iránt a' házban magában. Illőleg a' dolgot azon pillanathan tovább nem vihettem; de meg vagyok győződve: Ön érzeni fogja, mikép azon kifejezést, mellyet panaszlok, a' parlamentszokással nem egyeztethetni, sőt még a' szószabadsággal sem igazolhatni. Ön tehát nem fog vonakodni, azt, mennyire engem illet, visszavonni. Van szerencsém 's a' t. Robert Peel.“ — Válasz: „Alsóház, martz. 20. Uram! mennyire emlékezhetem, a' vitában kemény roszalással szóltam a' ministerség viseletéről, mellynek Ön vezére, mert Ön és pártja a' tizedmegváltást tárgyzó törvényjavaslatot, mint az ország javával meg nem férőt ostromlották 's félre vetették; én azt adtam még hozzá, hogy nem látszik előttem becsületesnek, előbb így, azután pedig úgy, mint Ön, cselekedni, hogy t. i. az elvetett törvényhez mindenben hasonlót terjesszen elő. Mindön Ön a' házban általalam használt szók iránt nyilatkozást kívánt, 's azt kérde: valljon becsületét akarám e azzal megtámadni? azonnal feleltem, hogy én Önnek fogalmát a' becsületről nem ismérhetem, de hogy én mint statusférfi becsületesnek nem fogtam volna tartani az illy cselekvésmódot. Világos tehát, ha emlékeztem nem csal, hogy midön azon módról tévők megjegyzték, mikép valék én cselekvendő, akkor Ön becsületét, mint gentlemanét, viselete miatt nem támadám meg, minthogy Önnek saját nézetei politikai kötelességéről kétségkívül olly tiszták, mint az enyéim, vagy bármelly tagéi, ha mindjárt politikai viselete ellenkező lenne is az enyimmel. Önnek tehát, itélelem szerint, nem volt oka, szavaim által becsületét sértve találni. Én személyesen megtámadni nem szándékozám, és sajnálom, ha a' vita hevében úgy fejezém ki magamat, hogy abban Ön olly szándékot gyaníthatott, melly távol vala tőlem. Vagyok 's a' t. Joseph Hume.“ — Az alsóházban martz. 23án Finn ur indítványt tett az iránt: neveztessek ki különös biztosság, melly Irlandban az orangista egyesületek minőségét, karakterét, terjedelmét 's irányát vizsgálja meg, 's tudósítást te-

gyen arról a háznak. Az indítvány elfogadtatott 's a' biztosság tagjai azonnal ki is neveztek. — A' felső házban ugyanez nap kérelmet nyujta be Brougham lord az ujságbélyeg (Stempel) eltörlesztésére, mellyet igen tisztos személyek irtanak alá, kik között több tanító és tudós neve is szemléltethető. „A' kérelem, úgymond Brougham, a' hirlapi bélyegadó vizsgálatát kéri. Ezen adó tetemes és a' szerencsére eltörölt sódó után az adóalatti czikk értékéhez képest legnyomasztóbb. Egy példány hirlap t. i. melly 2 pencebe kerül, 4 pence bélyegadót fizet; mi száztól kétszáznyi adót jelent. Paley esperes azt szokta volt mondani, hogy az ujságolvasás igen kellemes dolog, 's hogy pénzt hasznosabbra nem is adhat ki az ember, mint ujságra; mind e' mellett a' nép nagy tömege még is elgátoltatik e' gyönyör megszerezhetésétől, mert az ujságolvasás arányszerűleg a' nép igen csekély vagy is egyedül vagyonos részére szorul, mit abból láthatni, hogy évenként mindennemű hirlaphól összeleg egész Angliában harmincz millió példánynál több nem kél el. Ez aránylag alig huszonötöd része az ujságfogyasztásnak Éjszaka-amerikához képest, mellynek népe szokásiban igen hasonló Angliáéhoz. Franciaországban az ujságfogyasztás 1815 évtől 1829ig 28 ezer példánytól 50,000-re szaporodott, hát nálunk! Én azt tartom, az országra nézve nincs föntartóbb (conservativebb) mód a' szó legjobb értelmében, mint az országgyűlési vitatások folyó, szabályos, szoros tudósításnak terjesztése — a' néptömeg közt. Legbiztosabb eszköz ez arra, hogy a' kormány a' nemzet hajlandóságát, a' parliament pedig helybenhagyását 's javallását megnyerhesse. A' törvényszéki vitatásokat is ki kell a' nép közt hirleni, mert a' nép részint a' törvényszéki teremek szüke, részint foglalatossági miatt nem jelenhet e' vitákon meg 's azért a' legolecsóbb módon kell azokat vele tudatni. Végre vannak férfiak, ezek közt pedig magam sem vagyok utólsó, kik buzgóan gondoskodnak a' népoktatásról, olcsó könyveket 's folyóirásokat ohajtván annak kezébe juttatni az elemi ismértekről. Ez a' városokban megtörténik ugyan, de a' falukon megszakad. Csak egyetlen eszköz van tudatlanságuk elűzésére, t. i. hirlapokat kellene köztük is elterjeszteni; de ime ott áll a' kincstári kancellár az ajtón, 's nem engedi a' kilincset felbillentetni, melly a' hirlapoknak rézst nyitna. E' terv ellen kettő az ellenvetés, első: honnan pótolnassék a' nyilvános jövedelem-hijány, ha t. i. a' hirlapi bélyegadó eltöröltetik? 2dik hogy sok rossz irkaírka fog a' nép közt így elterjedni. A' jövedelmi hijány kipótolnassék a' postabér, papíros-fogyasztás, 's maga a' hirlapok és hirdetések szaporodása által; a' rossz könyveket 's irományokat pedig a' jók nyomnák el. — A' kérelem

anélkül, hogy valaki jót v. roszt válaszolt volna rá, a' ház asztalára tétetett. A' Courier, melly most minden alkalommal meg-megrohanja Brougham lordot, ez úttal sem hagyja bántatlanul, azt mondván: „hogy egy lélek sem bocsátkozott le csak egy szót is válaszolni a' volt kancellárnak.

NÉMETORSZÁG.

A' Hessen nhgsggi kormánylap martz. 17ről parancsot közöl, mellynél fogvást a' nagyhg a' hess országgyűlést april 22re hívja össze. — A' német szövetség gyűlés martz. 12iki ülésében fölolvastattak mindazon békebirák, kik a' német szövetséget alkotó statusok egyezésénél fogva minden vizsályt elintézendők a' kormány és országos képviselők közt.

A' Journal de Francfort ('s utána az Österreichischer Beobachter) „Felelet a' Messengernek“ czim alatt, következő levelet közöl, melly a' frankfurti journal szerkesztőjéhez, nem írja honnan, intéztetett: „Uram! Az ur mindenkor igazsággal viselteték azon fejedelem iránt, kinek vesztén Ausztria mostan kesereg. Hát a' párisi Messengernek semmit sem fog felelni, melly egy hosszú 's a' legcsudálatosb okoskodással teljes cikkben hirdeti a' világnak: hogy Ausztria ezennel föl fog hagyni szövetségeseivel, magának más hatalom-társakat szerezni 's eddig követett monarchiai alaprendszerét félrevetni, hogy saját veszedelmével egy úgymondatni szokott liberalis pályába vágjon? — A' Messenger szerkesztőji mély belátása elől nem kellett volna elsikamlani annak, hogy Ausztria jelen intézvényei, politikai szerkezete 's geographiai fekvése mellett csak szerencsét kívánhat magának azon egységhez, melly keblében egy általános központot képez és tart fön, mellyből mint forrásbul erő 's összhangzás ered annyi elem közt, mellyekből statusai állanak. Tegyük föl egy új szövetséget az úgy nevezett liberalis hatalmakkal. Kihinné, hogy ezek alaprendszerüket megváltoztassák azért, hogy új szövetségestársukhoz simuljanak? Tehát Ausztriának kellene sorsát, szokását, intézvényit félrevetni, hogy új formákat öltön fel, olyakat, mellyek csalhatatlan jelességét eddig semmisen bizonyította; olyakat, mellyek boldog 's jelen helyzetével megeléglő népet revolutiora ingerléssel szokásiban és törvényiben eltévesztenék, hasonlóan ama' mesebeli kutyához, melly vizen keresztül hust vivén szájában a' koncz árnyékához kapkodtában bizonyos zsákmányát elveszté. Nem uram! Ausztria eddig még illy könnyelműséggel nem fogott munkához, 's hihetőleg messze még az idő illy tanácsra hajolnia. Mi belső rendszerét illeti, ebben a' Messenger szerint veszteglés lehetetlen 's előhaladnia kell. Erre válaszom ez: most kétféle a' haladás, vagy inkább kétfélek a' hala-

dás útján előre törekvő emberek. Egyik fél t. i. lármaival halad, a' másik is halad ugyan, de zaj nélkül, 's mivel ez utóbbiak torkuk szakadtából nem rikoltoznak, azt képzelik sokan rólok, mintha nem haladnának. Jól van uram! de bezzeg lesz még idő, midőn e' szótalan haladók mondhatni fogják: mi haladtunk. "Stekintsük meg ekkor a' tért, melyen túlhaladtak 's bámulattal fogunk eltelni látván, hogy mind azon fecsegő 's nagy zajt ütő imcezekhez képest még messze van hátra. Így cselekszik Ausztria. Ha tudná a' Messenger mind azon haladást, mellyet Ausztria eddig kereskedés, műszorgalom, tudomány és művészetben tett; ha ismerné a' birodalom csinált- és vasutait, csatornáit 's a' t. bizonyosan némileg álmélnokni fogna e' dolgokon; 's ugyan lehetséges e, fölkiáltana, hogy minderről eddig semmit sem tudánk? Sőt igen is lehetséges, felelnök neki, és pedig azon egyszerű oknál fogva: mert Ausztria úgy hiszi, hogy valódi haladás csak az, melly legtöbb jóval jár, 's nem az, mellyet legtöbb láрма kísér. — Ausztriának mindene van, mi békéjét biztosítja; bizonyosság erre az, hogy békében van. Évről évre gyarapszik a' jóllét, mi szinte tanuságul szolgál, hogy az arra vezérlő eszközök választásiban nem történt tévedés. Ferencz császár iránt még Franciaországban is olly igazsággal viseltetnek, milly magas tulajdonságit 's atyai erényeit illeti; ugye ezen természetes dicséretet az elhunyt fejedelem iránt valljon nem az ő népei rovására adják e meg? Ha t. i. azt állítják hogy Ő csupán személyes karaktere befolyása által tartotta fön a' dolgok állapotját azon karban, mellyben vannak most, ki ne hinné: hogy halála után az országlásnak föloszlania 's a' nyilvános békének zavartatnia kell? — Az ur jól tudja, mi történt; Ferencz meghal; de a' birodalom fönáll, 's az országlás folyama mutatja, mi tévedés lenne ama' következtetésnek hitelt adni. Ennek valódi titka csak ott fekszik, hogy Ausztria nem systemákból hanem realitásokból, nem véleményekből hanem erkölcsi szokásokból alkotja politikáját. Ferencz szerette népét 's boldoggá kívánta tenni. Országoljon most ugyanazon szeretet 's uralkodjék ugyanazon boldogság a' nép közt, ugy szintazon sikert fogjuk tapasztalni. 'S ha ez dicséretére szolgál az ausztriai népnek 's mostani fejedelemnek, ez által ama' dicsőség, melly a' hamvadó Elhunytat illeti, legkevésbé sem csenkul: mert épen az ő gondossága készítte mindent úgy el, hogy ez így következék. Ő mint uralkodó egész életében azzal foglalkozék, hogy a' jövődönnek a' jelen legyen próbaköve, 's minden jót ugy alapítson meg, hogy annak szokása és gyakorlása halála után is szintúgy maradjon fen. Ez az, mit eléggé nem beszélhetünk, 's mit még is a' leg-határozottabb tetteidolgok bizonyítanak."

Freiburg város polgári katonasága mártz. 12ikén következő kivanatát nyújtá be a' városi hatósághoz: „A' veszély korában 1792ben Ferencz császár iránti legbuzgóbb szeretetünk és szentes személyéhez leghivebb ragaszkodásunk szolgált Freiburg városa polgári katonasága összeállása okául 's Ferencz császárnak, a' számunkra kegyelmesen juttatott arany érdempénzen levő, képe diszesíti 1797 óta e' katonatest zászlóját. Ha már most több mint 30 millio ember, kiknek kormányzata isten kegyelméből Ferencz császárra bízott, a' legkülönbözőbb ajkon ugyan de szívök fájdalmanak egyező nyelvén keserg az elhunyt fejedelem koporsója körül; 's ha a' boldogultnak kimúltát jelentő váratlan hír egész Európát őszinte sajnós érzelmre bírá: mennél inkább szólít bennünket is képével diszeskedő zászlónk, aláösszegyülni 's a' magas Szendergő iránt hálás emlékezetünket gyásztisztelet-tartással kitüntetni. E' hívást teljesíteni köz kivanata az egész polgári katonatestnek, — 's mi a' város igen tisztos hatóságához ezennel alázatos kérelmünkkel járunk: méltóztatnék a' napot meghatározni, mellyen az említett gyásztisztelet tartathassék. Különösen meghíni ez ajtatosságra nem fogunk senkit: e' nélkül is fog a' hajdani országos urához örök hálával köteles község, a' legderekabb fejedelem 's legjobb ember iránt szives emlékezettel viseltető minden lakos, szóval mindnyájan buzgó fohászszal lenni a' mi zászlónk mostani regense hosszas jólléteért annak oltára előtt, ki egyedül intézi mind népek mind egyesek sorsát.“

SPANYOLORSZÁG.

A' procurador-kamara mártz. 7ikén minden ellenzés nélkül elfogadá a' ministerek által minap előterjesztett rendkívüli hadkölséget. Valdes az új hadminister már jelen volt ez ülésben, de nem szólott. Ugyan ez ülésben közöltetett a' kamarával a' királynénak újabb decretuma, melly által Medrano urat, ki eddig a' belügyi hivatalt csupán ideiglen viselé, e' ministeri osztályra elhatározottan kinevezi. — A' mártz. 8ki ülésben a' sóadó tárgyában Toreno jó formán megbukott. Mult évben t. i. Toreno eszközlése által e' statushaszon jobb rendeztetése iránt egy kir. decretum jelent meg. E' decretumot most az oppositio mint constitutio-ellenest, azon oknál fogva, mivel olly tárgyról rendelkezik, melly a' cortes hatósága alá is egyiránt tartozik, de továbbá mint magában is roszat, mivel általa a' népség egyik részénél a' só ára föle melltetett, — erősen megtámadta; szavazására kerülven pedig a' dolog a' kamara is 61—57 szóval kárhoztatta. Őst. Beob. Madritban szerencsét kívánnak azon jó sikerhez, melly Valdes urnak az új hadministernek munkássága és hazafisága után már eddigelé is nagy mértékben tapasztal-

tatik. Martz. Gika óta már a főváros nagy részében az őrszolgálatot polgári katonaság végzi, 's Valdes azon van, hogy a' nyilvános rend és béke föntartatása egészen ez osztályra bizassék. — Mint tudva van a' valenciai polgárkatonaság, melyet ő indította meg mint ottani főkapitány, tökéletesen szerkesztve 's legjobb rendben van mindnyája közt, melly még eddig az országban alakult. Hasonlót reménylenek most a' madritira nézve is, melly már több mint 1000 tagjától megfosztatva, különben végbomlásához közelit vala.

Moniteur: Mina martz. 20ikán Elisondo mellől elköltözött; 's magával vitte nagy számu foglyait 's a' carlisták álguit. Utjában a' Bastanvölgyön keresztül önkényteseket gyűjt. Donamariában az öntő-gyárt valamint Santestebanban a' lőporgyárt és Arsongosban sok házat, Lecaros falut pedig egészen porrá égette. Melly tettéről martz. 14ikén Naborle főszállásáról következő fölszólítást intézett a' Navarraiakhoz: „Navarraiak! Midőn tartománytok alkirályságát 's a' sereg vezérletét átvettem, megmondtam nektek, mi nagy részvétellel vagyok szenvedések iránt 's mi keserűn esik nekem mint született navarrainak látni azon nyomoruságot, melly alatt tartományunk sinylik. Én békét hirdetem nektek, ha szavamat halljátok 's véget vettek a' visszátkodásnak, melyet olly emberek táplálnak köztetek, kik azt véreteken vásárolják; de fenyegettelek is beneteket példás büntetéssel, ha hogy vakságtokban tovább is megátalkodtok. Fajlalom kell, hogy e' büntetési eset már valóban beállott 's ez naptól fogva kezdenem kell Navarrában az igazi háborut. Lecaroz falu, melly árulóképen viselé magát mind haza, mind fölség ellen az által, hogy ellenséginknek nyilvános menedéket nyújtott, fegyvereket 's hadiszereket a' fenálló törvények ellenére dugaszban tartott; seregünknek hozzá közeledtekor pedig megfutott 's azon parancsnak hogy ellenség közeledtéről az illető törvényszerű hatóságot azonnal tudósítsa, vakmerőn nem engedelmeskedett: — ez áruló falu, mondom, mai napon a' lángoknak adatott martalékul 's vétke büntetéseül lakosai közül minden 5dik meglővetett. Hasonló sors érend minden más községet és fejenként akárkit is, ki Lecaroz példája szerint cselekvend; fegyveres erőszakkal fogok e' vétkeket, makacs és gyalázatos pártütésnek véget vet-

ni, ha hozzám nem csatlakoztok, ki különben még hajlandó vagyok megengedni. Navarraiak! ne felejtsetek hogy ígéretimet teljesíteni tudom. Mina. — Madritbul így ir egy levelező martz 12kérül: A' kamara monoton tanakodását e' napokban némileg újra föleleszté a' polgárkatonasági kérdés. Az oppositio fölüté fejét 's hathatósan szólott e' tárgyról. Javaslata leginkább oda járult: hogy a' már e' tárgyban fölterjesztett törvény hagyassék jóvá, 's azon felül minden tartományban legalább egy zászlóalj polgárkatonaság azonnal szolgálatba léptessék. Ez természetesen olly rendszábas, melly szerencsés 's fontos következeseket szülhetne; de a' kormány egészen más véleményben volt 's az indítványt erősen ellenzé. Mi lön tehát a' dologbul? A' mindig tanuló kamara elfogadá az indítvány első két részét, az általánoságokat, a' fő dolgot pedig, t. i. a' katonaság szolgálatba léptetését, elmellőzé. Az egész vitázatnak nem lett egyéb sikere, mint hogy ismét néhány derék szónok tünteté magát ki, de a' nélkül hogy legkisebb haladás történt volna. Azonban kifejlett egy fontos kétség, melly a' ministerség jövőndő politikai rendszere fölött lebegett; tisztába jöve t. i. hogy minden ismét a' volt rendszernél maradand. Martinez ezt maga mondotta ki a' szószékrül. Közös vala előbb a' hiedelem, mikép Valdes olly kikötéseket tett volna, mielőtt ministerségbe lépett, miknél fogvást a' követett rendszeren szükségkép változtatni kellene. Most Martinez így szólott: „Ne gondolja senki, hogy kormányunk iránya változást szenvedend. Tett volna Valdes gen. illy eldöntő kikötést, mi készek valánk tüntent elbocsáttatásunkat sürgetni.“

OROSZORSZÁG.

A' pétervári journal szerint martz. 12ről a' mint híret vették Bécsből I. Ferencz császár ő fölsége elhunytának, az orosz császár azonnal udvárostul őt héti gyászt öltött. Megparancsolta továbbá hogy azon testőrezred, melly eddig Ferencz császár nevével viselé, magas tulajdonosa nevével örök időkre tartsa meg, végre meghagyta general segédének, Orloff grófnak, hogy mint rendkívüli követ Ferencz császár elhunytá iránt fájdalomja kijelentését 's egyúttal Ferdinand ő fölsége trónra léptéhez szerencsekívánatit vigye meg Bécsbe. —

A' gabona pesti piacti ára aprilis 7dikén 1835:

poszonyi mé- ző váltó gar.	leg- jobb	közép- szerű	cse- kély	poszonyi mé- ző váltó gar.	leg- jobb	közép- szerű	cse- kély
Tisztabuza	—	126 ² / ₃	120	Zab	78 ¹ / ₂	73 ¹ / ₂	66 ² / ₃
Kétszeres	—	100	106 ² / ₃	Köles	—	—	—
Rozs	100	96 ² / ₃	—	Köleskása	—	—	—
Árpa	96	93 ¹ / ₂	80	Kukoricza	106 ² / ₃	100	96 ¹ / ₂

Pénzkelet:

Bécs april. 4ikén középár pengő pénzben.			
Status 5 pC. kötel.	101 ⁵ / ₆	1834 ^{ki} statuskö les.	592
„ 4 pC.	95 ² / ₃	Kam. — pC. köt el.	62 ¹ / ₂
„ 1820 ^{ki} köles.	211	Bankrészvény	1343
„ 1821 ^{ki} „	140	Cs. arany pCt. agio	—

Szerkeszt ~Helmecz y. — Nyomatja Beimel.